Puterea de descoperire a Cuvântului

Exod 20:1-20 (Galateni 3:24)

Scopul lecției: Să ne ajute să înțelegem Caracterul lui Dumnezeu şi responsabilitatea noastră față de El

Versetul de aur: *„Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți prin credință." (Galateni 3:24)*

Dreptul Iov ne spune în Cartea lui că Dumnezeu vorbeşte când într-un fel, când în altul, dar omul nu i-a seama (Iov 33:14). Da, El a vorbit în multe feluri, dar niciodată n-a vorbit aşa cum a vorbit pe Muntele Sinai când a dat lui Moise Legea. Atunci omul a auzit graiul lui Dumnezeu şi a văzut scrisul lui Dumnezeu. De atunci în Istoria omenirii a început o eră nouă, căci Dumnezeu ni s-a descoperit mai mult şi ne-a spus ce cere El de la oameni.

Cele 10 porunci stau la baza tuturor legislațiilor moderne. Ele sunt spirituale, morale şi sociale. Fiecare om ar trebui să le cunoască şi să le împlinească. Ele pot fi numite oglinda spirituală a omului, unde ar trebui să ne uităm foarte des, pentru a vedea cum arătăm înaintea lui Dumnezeu, câte pete avem pe fața sufletului nostru şi ce anume nu ne stă bine.

Dumnezeu ne porunceşte să ne punem în inimă şi în suflet poruncile Lui, să fie totdeauna înaintea ochilor noştri şi să vorbim

mereu despre ele, ca să nu le uităm niciodată (Deuteronom 11:18-20).

Domnul Isus ne spune că poruncile lui nu sunt grele, iar dacă le vom iubi le vom împlini (Ioan 14:15). În Lege avem dreptarul cunoştinţei depline şi al adevărului (Romani 2:20). Şi alte popoare au religie şi legi, dar ele sunt porunci pământeşti, omeneşti, par morale, dar nu sunt spirituale. Cele 10 porunci sunt date chiar de Dumnezeu, singurul Dumnezeu viu şi adevărat.

I. CE NE DESCOPERĂ CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

Fiecare lege descoperă în primul rând caracterul legiuitorului.

1. Că El este un Dumnezeu viu

El vorbeşte, nu este mut aşa cum sunt idolii neamurilor, care n-au scos niciodată nici-un sunet din gâtlejul lor şi n-au făcut nimic.

Dumnezeu când vorbeşte totdeauna se prezintă, spune cine este şi şti cu cine vorbeşti. (Satana când vorbeşte, şopteşte nu se prezintă niciodată, nu şti cu cine vorbeşti). El ne spune ce a făcut, şi ce are de gând să mai facă. Faptele lui se pot vedea în istorie, mâna lui este tare, braţul lui este puternic, şi nimeni nu se poate asemăna cu El.

Domnul Isus a exprimat şi mai bine acest aspect al lui Dumnezeu spunând: Eu sunt învierea şi viaţa (Ioan 11:25). Da, El este viu, dar este şi viaţa.

2. Că este un Dumnezeu sfânt

Sfinţenia caracterului Său se vede din poruncile pe care El le-a dat, din măreţia lucrărilor Sale, dar mai ales din Cuvântul Său. El ne-a spus aceasta. Am putea spune că Biblia strigă de la un capăt la altul: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul. Sfinţenia este cel mai de seamă atribut al lui Dumnezeu, iar dacă nu înţelegem

aceasta, înseamnă că n-am înţeles nimic din toată Biblia (Leviticul 11:44).

3. Că este un Dumnezeu căruia îi pasă de noi

Poruncile pe care El ni le-a dat pot fi socotite un act al dragostei Sale pentru noi. El nu ne-a lăsat să mai umblăm în întuneric fără lumină. Lui nu-i este indiferent ce se va întâmpla cu noi. El are în vedere viitorul şi veşnicia noastră, de aceia ne-a dat Cuvântul Său.

O dacă ne-am iubi noi, pe noi înşine aşa cum ne-a iubit El, bine ar fi! (Ieremia 29:11)

II. CE CERE CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DE LA NOI

1. Să avem o relaţie corectă cu Dumnezeu

Acesta este lucrul de care ar trebui să avem mare grijă, căci de aceasta depinde totul. Dar cum să avem o relaţie corectă cu El? Să face ce se spune în primele patru porunci.

1. Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine

Adică să nu fie în viaţa noastră nimeni şi nimic care să i-a locul lui Dumnezeu. Nimeni să nu aibă mai multă autoritate asupra noastră decât El. Să nu acordăm nimănui mai multă cinste, ascultare, iubire decât Lui. El este un Dumnezeu gelos şi nu permite alături de El pe nimeni căruia să-i dăm închinare.

2. Să nu-ţi faci chip cioplit (v. 4)

Să nu ne închinăm nici chiar Dumnezeului adevărat care este reprezentat în lucruri materiale (pictat sau sculptat), pentru că El nu poate fi reprezentat prin nimic şi orice reprezentare este o minciună.

Să nu ne închinăm la nici-un lucru nici dacă se pare că este din cer, nici chiar îngerilor (Matei 4:10; Apocalipsa 19:10).

3. Să nu iei în deşert Numele Domnului (v. 7)

Numele Domnului este sfânt şi trebuie tratat cu mare reverenţă. Avem la această poruncă un avertisment foarte serios (vom fi pedepsiţi).

4. Adu-ţi aminte de ziua de odihnă ca s-o sfinţeşti (v. 8)

Această poruncă reglementează folosirea timpului nostru, ca să fim pe placul lui Dumnezeu. Este singura poruncă care începe cu cuvintele: Adu-ţi aminte... şi aceasta înseamnă că trebuie să ne gândim la această zi până nu vine şi să ne pregătim pentru ea.

Să privim şi să socotim această zi ca deosebită, sfântă căci Dumnezeu a binecuvântat-o (Geneza 2:3). Şi ea poate deveni dacă o respectăm cea mai mare binecuvântare pentru noi.

2. Să avem o relaţie corectă cu semenii noştri

Ultimele şase porunci reglementează raportul care trebuie să existe între noi şi semenii noştri şi mijloacele lor de trai.

5. Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta (v. 12)

Cei mai apropiaţi oameni ne vor fi părinţii, şi Dumnezeu aşteaptă să le recunoaştem persoana şi autoritatea. Lucrul acesta este bun şi are o făgăduinţă specială –„ ca să fi fericit...".

6. Să nu ucizi

Dumnezeu este dătătorul vieţii şi numai El are dreptul să i-a viaţa omului. El a dat legi pentru protejarea vieţii. Nimeni n-are dreptul să i-a viaţa altcuiva şi nici chiar viaţa sa. Acest drept îl are numai Dumnezeu.

7. Să nu preacurveşti

Dumnezeu vrea să protejeze viaţa noastră, a familiilor noastre şi a copiilor noştri şi din această cauză ne-a dat această poruncă.

Domnul Isus tălmăceşte această poruncă în chip minunat şi tare bine ar fi dacă am lua aminte la ce spune El (Matei 5:28).

8. Să nu furi

Această poruncă garantează proprietatea privată şi mijloacele de trai ale omului. (Se poate fura în tare multe feluri, chiar şi cu creionul).

9. Să nu mărturiseşti strâmb

Această poruncă asigură desfăşurarea judecăţilor şi uşurează munca magistraţilor.

Să nu uităm că diavolul este tatăl minciunii şi orice mincinos este însufleţit de duhul lui, iar mincinoşii nu vor intra în împărăţia lui Dumnezeu.

10. Să nu pofteşti

Această poruncă loveşte la rădăcina problemei, căci cine nu pofteşte nu va face nici-un rău semenilor săi. Această poruncă de asemeni vrea să ne spună să ne mulţumim cu ce avem şi să nu

invidiem pe nimeni pentru nimic. Iar dacă avem probleme la acest capitol atunci să ne aducem aminte că roada Duhului Sfânt este şi înfrânarea poftelor (Galateni 5:23).

Dumnezeu a dat poruncile lui ca să fie păzite cu sfinţenie. Nimeni nu poate fi în pace cu Dumnezeu dacă nu ţinem cont de ce cere El. S-ar putea ca oamenii să facă multe lucruri care să li se pară că sunt bune şi Dumnezeu ar trebui să ţină cont de ele. Dar El nu are nevoie de părerile noastre şi nici de contribuţia noastră intelectuală la revelaţia Lui. El vrea să ascultăm de El şi să facem ce ne cere El, şi nu lucrurile care ni se par nouă bune.

Ascultarea de Dumnezeu este dovada încrederii în El şi în Cuvântul lui.

III. CE NE DESCOPERĂ CUVÂNTUL NOUĂ?

1. Că suntem păcătoşi

Legea care a fost dată este bună, duhovnicească, numai că omul este pământesc, vândut rob al păcatului şi niciodată n-a fost în stare să o împlinească. Astfel Legea a ajuns să ne arate cel mai bine starea noastră coruptă de păcat. Numai în oglinda legilor Lui Dumnezeu ne vedem cât suntem de păcătoşi.

Deşi nu ne place această stare, şi nu ne face nici-o cinste, acesta este adevărul. Suntem păcătoşi din fire, şi suntem păcătoşi pentru că vrem. Nimeni nu păcătuieşte pentru că Satana îl obligă să păcătuiască. Nu, el nu obligă pe nimeni, el numai sugerează ideea şi nouă ne place şi păcătuim pentru că vrem.

2. Că nu putem ţine Legea

Apostolul Petru spune că ea a fost un jug pe care nu l-am putu purta nici noi nici părinţii noştri (Fapte 15:10).

Au fost oameni care au încercat să ţină Legea cu toată sinceritatea şi au reuşit pentru o vreme, apoi dintr-o dată au călcat o poruncă şi toată neprihănirea lor s-a pierdut, căci cine greşeşte într-o singură poruncă se face vinovat de toate (Galateni 3:10). Atunci omul cade în disperare şi ajunge să spună: „sunt pierdut" – Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte? (Romani 7:24)

3. Că avem nevoie de un Mântuitor (Galateni 3:24)

Aceasta este în adevăr menirea Legii, să umilească mândria omului, să-l ducă la disperare, apoi să-i spună că are nevoie de un Mântuitor. Aceasta este cea mai importantă lucrare a Legii, dar şi ultima.

În adevăr, menirea Legii nici n-a fost să ne facă mai buni, ea nici nu poate să ne facă mai buni, ci să ne arate cât suntem de răi.

Nimeni nu va accepta un Mântuitor, dacă poate să se schimbe singur. Dar omul disperat va accepta Harul Domnului Isus. El a împlinit toată Legea şi vrea să ne dea nouă neprihănirea Lui.

Cine citeşte Biblia cu sinceritate va ajunge să spună la începutul ei: sunt păcătos. Dacă va citi mai departe va spune: sunt pierdut! Dar dacă va ajunge şi în Noul Testament va spune: Există o nădejde prin Hristos! Da, există pentru toţi cei care cred în El şi acceptă jertfa lui.

Concluzie:

- Ştiţi cele 10 porunci pe de rost? Ar trebui oare să le ştim sau nu?

- Când citiţi Scriptura, vă descoperă Dumnezeu ceva cu privire la viaţa voastră, prin Cuvânt sau nu?

- Ați încercat să împliniți cele 10 porunci? Care poruncă vi se pare cea mai grea?

- Aveți o relație corectă cu Dumnezeu, dar cu semenii?

- Ați experimentat că lui Dumnezeu îi pasă de voi?

- Dar vouă vă pasă de poruncile lui Dumnezeu?

- Considerați că Dumnezeu are dreptul să ne ceară să împlinim poruncile lui sau nu? Dacă da, de ce? Dacă nu, de ce nu?

- Care este lucrul cel mai important pe care-l aşteptați de la copiii voştri?

- De ce credeți că aveți dreptul să aşteptați ceva de la ei?

- Cum a fost copilăria voastră?

- Cum este bătrânețea părinților voştri?

- Țineți ziua de odihnă cu sfințenie sau nu? Oare mai trebuie s-o ținem sau nu?